

Vroegere strandje aan de Singel

Piet van Grietjies gaat in z'n verhaal terug naar de jaren '50/60 en schetst de veranderingen die hebben plaats gevonden. Daar past de foto bij het verhaal goed bij. Zwemmen deed je in de rivier of in het zwembad in de haven. Het strandje aan de Singel werd bij mooi weer druk bezocht. Nu niet meer in te denken, maar toen net zo gewoon als de andere dingen die Piet beschrijft. Je wist niet beter. (BL)

Veul veraanderinge in de saomeleving

Onderlest las 'k een stuksie over de veraanderinge in de saomeleving suns 1940. Wij, die in die tijd en 't daerop vollegende decennium zijn gebore, hebbe hêêl veul veraanderinge meegemaakt. Wij zijn nog 't preduct van de liefdesdaod tusse man en vrouw. De medische wêreld beschikte toe nò nie over kunsmaotige bevruchtingsmogelijkheeje zôôas aaiceldonaosie, invitrofertilisaosie enzôô. We hore inmiddels tot de staarekes. De mêêste zijn nog op 'n nermaole, netuurlijke manier gebore en hebbe dat wonderwel overleefd. De moeders uit die tijd rôôkte en/of dronken 'n wijntjie, biertie, of 'n jong borreltjie. Ze wiere nò nie getest op suikerziekte en cholestrol. Ze gebruikte asperientjies en atte gêên speesjaole voeding of vitemines.

We sliepe op kinderbedjies mè lôôdvaaref. De mêêste huisouwes hadde nog gêên oto, mor die d'r wel êên hadde, namme de baby mee op schôôt. Vaailighaaidstoeltjies bestinge nò nie. As 't mooi weer was, speulde me buite. Daer

deeje me hêel veul spellechies zôas wegkruipie, touwchie springe, hinkhokke, voeballe, zwemme en nog veul meer. As we dorst hadde, dronke we waoter uit de kraon, want plestieke flessies waoter wazze d'r nò nie. Sommiges dronke zôowaer nog uit 'n waoterput. Aanderes kreges limenaodesiroop en laeter Exota gezeuse uit 'n glaoze fles.

Op 'n verjaerdag of aanderen dag dat 'r wat te viere viel, kreges we taorties, witte bollechies, en echte rôombutter. Niemand had 't toen over de gezondhaaid. Van obesitas hà niemand nog gehoord en d'r wazze, glôôf 'k, ok minder aareg dikke mense. Na de lêêgere school gonge me op de fiets naer de huishoudschool, ambachschoon of MULO. Enkele uitzonderinge daargelaete, want die gonge naer de HBS of 't lyceum. Onze ouwelois wisse tetaol nie waer we uithinge. D'r wazze nog gêên grôôte zedezaake gewist en de draogbaore tillefoon was nò nie uitgevonge. We hadde nog ouwe klere om in te speule, daegse klere voor school of bezoek, en sondasse klere voor kaarekgang of aandere bezondere gebeurtenisse.

Playstations, Nintendos, XBos, Ipods en videagames bestinge ok nò nie. We mosse ons vermaoke met onze vriende en daermee speulde we buite op straet. We haolde hêel veul kattedwaad uit. We klomme in bôome, we zatte in de appels, pere en neuten. As ie bij 't 'plukke' gepakt wier, kreeg ie een flink pak slaog. Dat hiette toe nog gêên kaaindermishandeling en voor 't beschaedige van 't kinderzieltjie hà me nog gêên aandacht. As ie op school straf kreeg, hiel ie wijselijk je mond, anders kreeg ie d'r thuis nóg is van langs. Zô zijn d'r netuurlijk nog veule aandere onderwaarepe te noeme. Veraan op medisch, technisch, cultuur, etisch en godsdienstgebied zijn d'r gigantische ontwikkelinge gewist. Slierecht is daer netuurlijk ok nie aan ontkomme. In dut stuksie is daer gêên ruimte voor. Meschie ken d'r in 'n toekomstig stuksie nog is op truggekemme worre?

Piet van Grietjies